

Det är dags att prioritera naturens livsuppehållande förmåga, inte bara klimatet.

Marita Ulvskog (S), Europaparlamentariker, Olle Ludvigsson (S), Europaparlamentariker, Jytte Guteland(S), Europaparlamentariker, Aleksander Gabelic (S), Europaparlamentariker, Anna Hedh (S), Europaparlamentariker skriver i DN DEBATT 6/8. Det Gröna Folkhemmet bör uppdateras till ett Hållbart och grönt Europa:

"Det är dags för EU att prioritera klimatet"

För oss socialdemokrater i Europaparlamentet har miljö och klimat varit prioriterade frågor under hela mandatperioden och vägledande i lagstiftningsarbetet. Nu tar vi ytterligare steg och kommer att driva på för att:

- Vid nästa översyn av EU:s statsstödsregler särskilt beakta klimatdimensionen och undersöka möjligheterna att förbjuda de subventioner av fossila bränslen som i dag förekommer i medlemsländerna.
- EU-kommissionen ser över det befintliga energibeskattningsdirektivet och i synnerhet det generella undantaget som gäller för flyget.
- Sjöfarten tar ökat ansvar för sina utsläpp. EU bör utveckla klimatlagstiftningen för sjöfarten om inte FN:s internationella sjöfartsorganisation IMO visar tydliga framsteg som minskar sjöfartens utsläpp senast år 2023.
- EU omprioriterar i budgeten så att fler investeringar görs i järnvägsnätet: Det kan handla om ytterligare satsningar på höghastighetsbanor i Europa men framför allt bättre förbindelser mellan EU-länderna som gör tågresor enklare.
- Medel frigörs för särskilda satsningar på elektrifiering av transportnätet och utbyggnaden av elstolpar längs Europavägarna.
- I uppdateringen av EU:s strategi för bioekonomi tillvarata skogens potential, både genom att neutralisera koldioxid i luften men också genom att fossila produkter kan ersättas av material från skogen.
- Arbetet med minskade klimatutsläpp samt förnybar och effektiv energi fortsatt stärks. EU:s lagar om utsläppshandel, förnybar energi och energieffektivisering har nyss reviderats, men målen kommer att behöva skruvas upp senast 2023 för att läggas i linje med Parisavtalet.

Kommentar:

Socialdemokraterna och övriga partier må prioritera klimatet, men deras politik, som bl a innebär att fossila bränslen skall ersättas med andra drivmedel och driva resursnedbrytande processer, indikerar att nedbrytningen av naturen och minskningen av dennas livsuppehållande förmåga ändå skall fortsätta. Även

den ekonomiska tillväxten bygger på ökad nedbrytning av naturen och leder till förlorad livsuppehållande förmåga. Det är således sedan länge dags att inse vårt beroende av naturens livsuppehållande förmåga och att denna i sin tur beror på att naturens resurser förnyas i åtminstone samma takt som de bryts ned.

Industrisamhällets expansion medför alltsedan mitten av 1800-talet, att naturens resurser bryts ned snabbare än de förnyas och det beror på att industrisamhället fungerar som en "resursnedbrytningsmaskin" som minskar naturens livsuppehållande förmåga. Med den teknik som används i samhället hämtas resurser från naturen och bryts ned till nedbrytningsprodukter, vilka vanligen kallas avfall och föroreningar.

Skall vi överleva långsiktigt, måste nedbrytningen av naturen och naturresurserna minskas och hållas inom ramen för resursförnyelsen där.

För att förverkliga detta måste resursförnyelsen öka och resursnedbrytningen minska som i det "lågenergisamhälle", som debatterades på 1970-talet, men som avvisades då av samhällets beslutande instanser. Motiveringen var att detta vore oförenligt med det samhälle vi redan då hade. I Energi 1985-2000", SOU 1974:64. I huvudbetänkandet, på sid. 72 och 73) står det att läsa:

"Diskussionen om oljeförsörjningens osäkerhet fick ökad intensitet hösten 1972. Ungefär vid samma tidpunkt började kärnkraftsutbyggnaden ifrågasättas. Under våren 1973 pågick en allt intensivare diskussion som i maj 1973 ledde till att riksdagen (med näringsutskottets formulering) ansåg "att det långsiktiga utbyggnadsprogram för atomkraften som har framlagts av kraftindustrin och som redovisas i statsverkspropositionen inte bör fastläggas."

Riksdagen uttalar vidare: "Inga beslut att bygga ut kärnkraften ytterligare bör fattas förrän nytt, allsidigt beslutsunderlag, innefattande bl. a. information om forskningsresultat och utvecklingstendenser, har förelagts riksdagen."

Riksdagens uttalande ledde till en mycket livlig debatt om energifrågor i allmänhet och kärnkraftsfrågor i synnerhet. Debatten kom också att gälla mer allmänna frågor om "tillväxtens gränser" och villkoren för människans överlevnad, men genom energifrågornas aktualitet har debatten centrerats kring villkoren för och effekterna av ett lågenergisamhälle.

I ett läge med verklig, omfattande brist på energi, då ingen fri valsituation föreligger, kan naturligtvis tvångsmässigt genomförda konsumtionsbegränsningar erfordras och bli accepterade, även om de

skulle innebära mycket drastiska ingrepp i vårt samhälles struktur och vårt sätt att leva.

Energiprognosutredningen ansåg i lägesrapporten inte att det var realistiskt att räkna med en spontan samhällsutveckling av detta slag. Utredningen ansåg inte heller att fakta på energimarknaden, vare sig när det gällde tillgången på energi eller hänsyn t.ex. miljö, var sådana att det var nödvändigt eller (med hänsyn till konsekvenserna) möjligt att anpassa samhället till en sådan utveckling. Utredningen undersökte därför inte möjligheterna till och konsekvenserna av ett lågenergialternativ, som innebar en icketillväxande energikonsumtion, utan begränsade sig till att studera sådana åtgärder att begränsa konsumtionen av energi som kunde anses förenliga med den samhällsstruktur vi redan har".

Samhället är minst lika oförenligt med upprätthållandet av naturens livsuppehållande förmåga nu, som det var 1974 och varken Socialdemokraterna eller de övriga politiska partierna beaktar naturens livsuppehållande förmåga och vad som krävs för att upprätthålla denna varaktigt. Därmed beaktar partierna inte heller villkoren för vår egen överlevnad och samhällets uthållighet.

Staffan Delin